

De tre öarna

Det var en gång för länge sedan i ett land som bestod av fyra separata öar. I ett av de fyra öarna levde det en ung is-skördare, vars namn var Benjamin Collymore. Han hade gamla och smutsiga kläder, blondt hår och bruna ögon.

Unge-Herr Collymore bodde i en gammal skidstuga uppe i bergen med sin mor, Esther och sin far, Nicholas. Han och hans familj jobbade för kungafamiljen, Ekreton. Den gamla stugan var liten och trång men den höll familjen varma och trygga.

Ben tyckte väldigt mycket om äventyr och gåtor men tyvärr var det inte så uppskattat av folket. Att följa sina drömmar var inte enkelt i ett rike med dömande bybor. Speciellt inte när man tillhörde den "fattiga sidan".

Allting var helt normalt tills den fruktansvärda händelsen inträffade...

Drottning Alaska hade smittats av en svår och mycket sällsynt sjukdom som bara kunde botas av ett medel gjort av den gamla plantan Clunneron, vatten från den magiska Alzisia älven och eld från Drakar.

Det enda problemet var att ingen var tillräckligt modig för att ta sig till de andra öarna för att hämta ingredienserna. Ingen hade någonsin lämnat Ekreton och lyckats komma tillbaka. En tisdag morgon besökte kungens vakter byborna.

De var där för att förmedla om händelsen.

Nyheten spreds över hela staden. Kungen hade nämligen bestämt sig för att ge ut ett pris för den som modigt nog lyckas med att få tag på botemedlet. "Den som framstår orädd ska belönas, den som räddar drottningen utses till kung" läste Ben på en av affischerna på torget. En lång och stark man passerade honom.

"Lämna detta till oss välbärgade, någon som du kommer knappast långt" sa mannen och gick iväg.

Benjamin tänkte inte på det så mycket men natten därpå slog det honom, han skulle bevisa att han kan klara det. Morgonen efter bestämde han sig för att anta utmaningen. Ben tog med sig en väska och slängde i alla möjliga redskap som vatten, mat, några knivar och så gick han. På vägen ner till torget stötte han på den starka mannen igen. "Jag tänker göra det!" sa Ben. Mannen tittade på honom. "Aa visst ska vi slå vad?" sa han efter en stund. Ben tvekade men sa ja. "OK, då gör vi så här, om du klarar det så lämnar jag Ekreton, men om du inte gör det, så måste du lämna" sa mannen. Det blev tyst en stund men hur svårt kan det vara, tänkte Ben.

Det första uppdraget var att plocka Clunneron, för att hitta den plantan behövde man ta sig till den nordvästra ön Esburg. Så han gick till hamnen.

Han tog sedan båten från hamnen till Esburg. Ben var inte den enda som ville få priset, han hade såklart motståndare, många motståndare. Bland allt folk låg Ben märke till en man, samma man som han hade slagit vad med. Clunneron var en planta, för att få plocka den behövde man gå igenom en labyrint. "Jag är smartare, det här blir lätt" sa mannen och sprang före.

Ben visste inte hur han skulle klara det, men så la han märke till en liten kanin som hade fastnat i en buske. Han gick fram till kanin och hjälpte den att komma loss. "Tack!" "Finns det något jag kan göra för dig?" sa kaninen. "Nej det tror- eller jo!" "Skulle du kunna leda mig till slutet av labyrinten?" svarade Ben. Kaninen vände sig om och skuttade iväg. Ben sprang efter kaninen och en stund senare så var de framme. Han gick fram till blomman, plockade ett par blad och la ner dem i väskan.

Nästa ingrediens var vatten från Alzisia älven. Ben tog båten till nästa ö, Isburg och mötte mannen igen. "Men hur?" "Hur klarade du det?" sa han irriterat. Ben svarade enkelt "Det du ger ut i världen kommer alltid att finna sin väg tillbaka"

När de kom fram var det kallt och snöigt. Det fanns många berg, de var höga som jättar och branta som spikar. För att få tag på vattnet behövde du ta dig över bergen och på andra sidan fanns det en älv, Alzisia älven.

"Jag är starkare, det här blir lätt" sa mannen och började klättra.

Mannen var snabb men Ben klättrade efter. Efter en stund hörde han en kråka, den hade skadat sin vinge och kunde inte flyga. Ben gick fram till den och la ett av sina blomblad på såret. Några sekunder senare försvann skadorna och fågeln flög upp utan några problem. "Tack" finns det något som jag kan göra för dig?" sa kråkan. "Ja, skulle du kunna hämta lite vatten från älven bakom berget?" frågade Ben. Kråkan kraxade till och några minuter senare kom en kråkflock flygandes mot honom, med sig hade de en hink med vatten. Ben fyllde en flaska med vattnet och tackade kråkorna. Det sista uppdraget var eld från drakdalarna. Han tog den snabbaste båten han kunde och begav sig mot Osburg. På båten mötte han mannen igen. "Hur! "Hur klarade du det?" "Ben svarade "Det man ger ut i världen kommer alltid att finna sin väg tillbaka" Osburg var varmt och hela ön var nedbränd. Han märkte genast att han omöjligt skulle kunna ta ett enda steg på ön utan att brinna ner så han bestämde sig för att byta riktning. Båten körde honom tillbaka till hamnen och fick syn på ett stort slott. "Eld från Drakar" tänkte Ben. "Ja såklart!" "Drakarna måste vara de som sitter uppe på slottets högsta torn". Han sprang fram till slottets port och började klättra upp för tegelväggarna. Han hade rätt, uppe på tornen satt det Drakar som sprutade eld. Han plockade upp ett eldklot och tog sig till kungen.

Han lämnade fram sin ryggsäck med alla ingredienser och ett botemedel skapades.

Drottningen blev frisk igen. Glädjen var stor. Benjamin blev kung som utlovat och mannen fick stanna i Ekreton och lärde sig att aldrig döma andra igen.

Tammy Nguyen, klass 5B
Kungshögsskolan, Ljungby